
===== İki Teslim =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: <2013-10-02 Wed>

Herhangi bir şeyin bizi hakikate götüreceğine iman etmek gerek: Birinci teslim. Ancak buna iman, hakikati bilerek olmaz, çünkü hakikati bilen kişinin böyle bir imana ihtiyacı yoktur. İkinci teslim ise hakikati bildikten sonraki teslim. Allah'a teslim oluyor.

Birincisi için telkin ve tebliğ lazım, ancak hangi yolun ikincisine vasıl edeceğini bilmiyoruz. dış oluş birincisiyle ilgili ve iç oluşun bu kadar çeşitli olması da bundan.

İkinci teslimin insanın varlığının zamana bağlı olmasından kaynaklanan *paradoksları* mevcut. *Sende olmayanı bulamazsın*, o halde zaten sahip olduğunu neden arıyorsun?

Mu!

Birinci teslim insana bir *context* veriyor: Hakikatin kendini ifade edebileceği bir hayat. Ancak hakikatin her nesne üzerinde ışıyabileceği de söylenir, peki o halde birinci teslime neden ihtiyaç var?

İnsanın bir lisanı bilmesi nasıl olur da düşünmesine yol açar? Düşünmeyi bilmeyen nasıl dil öğrenebilir? Dil öğrenenin, öğrenmeden de düşünebileceğini söyleyemez miyiz?

Bölünmüş insan, ihtilaf karşısında bölünür. Anasıra bakıp, ilişkilerini keşfetmeye çalışır ve *bilmeyen ne bilsin bizi dediğinde* bilginin zamanın kulu olduğunu düşünür. Zamanın kölesi olanın hakikat veya tanrılık taslaması ise komik.

Birinci teslim zamanın içine, ikinci teslim zamanın ötesine teslim. *Sende olmayanı bulamazsın* ama zaman seni senden uzaklaştırıp dururken, nasıl olur da bulduğunun senin olduğunu iddia edebilirsin?